Trinajste vaje iz raunalnitva

Aleksij Rot

16.2.1999

1. Komentarji nalog

Profesor je najprej dome naloge skopiral z „novik“ na internetu, jih pregledal in popravil. Ko je le te popravil, je na vsako nalogo posebej napisal in oznail kje in kaj smo naredili narobe. Naloge je ocenjeval po tirih kriterijih, ki se nato e razvejajo na podtoke.

- Pravilnost: 30
  1. pravilno obravnavanje podatkov 12
  2. pravilnost postopka (algoritem) 12
  3. uinkovitost 6
- Arhitektura programa: 30
  1. pravilna uporaba jezikovnih elementov (for, while, if, ...) 7
  2. globalne spremenljivke in konstante (jih naeloma ni) 3
  3. ali so funkcije uporabljene 4
  4. smiselnost funkcij 3
  5. smiselnost parametrov funkcij 3
  6. pogodbe in njihova pravilnost 10
- Dokumentacija: 30
  1. imena spremenljivk in funkcij 3
  2. komentarji v kodi 4
  3. vsaka spremenljivka (in funkcija) 3
  4. smiselnost vsebine komentarjev 5
  5. smiselnost vsebine pogodb 6
  6. dokumentacija o tem, kako se program prevede 6
  7. dokumentacija o uporabi programa 6
- Preverjanje, izvajanje 10
  1. program se prevede (je sintaktino pravilen) 3

2. program pravilno dela 7

- SKUPAJ 100

Najve monih tok je bilo 100. Te so bile porazdeljene tako kot prikazuje shema.

Najve napak smo imeli pri dokumentaciji, kjer nismo pravilno opisovali, komentirali delovanje programa. Zaradi tega profesor ni pregledal etrte toke. Dokumentacija mora biti napisana tako, da jo razume vsak, ki bo hotel delati z naim programom. Vsebovati mora opis, kaj, kako program deluje, kakni morajo biti vhodni podatki, da zadovolimo delovanje programa, kaj dobimo na izhodu in predvsem komentar kako se ga uporablja.

Imena, ki jih uporabljamo naj bodo smiselna. Naj bodo napisana z besedo in ne z rko, kot naprimer ime ,,dolina" naj bo raje napisano z besedo dolina, kjer nam ime pove kaj funkcija opravlja in ne z rko d, kjer ne vemo kaj je definirano pod to rko.

Funkcijo, ki jo definiramo, naj bo doloena za eno nalogo in ne za dve ali ve.

Knjinice, ki jih uporabljamo naj bi bile standardne.

2. Nadaljevanje snovi

Ko smo z nalogami konali, smo nadaljevali z vajami in sicer z matrikami. Ogledali smo si funkcijo `BeriMatriko`, ki prebere celo matriko. Na zaetku definiramo glavo funkcije:

```
void BeriMatriko(dim * dim, int matrika [MAX][MAX])
```

in nato zacnemo brati dimenzijo z z ukazom:

```
*dim = BeriVrednost ("Vpisi dim"),
```

Ko jo preberemo, zanemo brati matriko. Matriko beremo po vrsticah – vsako vrstico posebej s klicem funkcije `BeriVrstico`. Ko funkcija ukaza prebere prvo vrstico, skoi v drugo in tako naprej, dokler ne prebere vseh vrstic matrike:

```
for (vrstica = 0;  vrstica < *dim; vrstica ++)
  BeriVrstico (*dim, matrika [vrstica]);
```

Dimenzija matrike in matrika sta izhodna parametra funkcije `BeriMatriko`.